

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 28.01.1998, sp. zn. 5 To 30/98, ECLI:CZ:KSOS:1998:5.TO.30.1998.1

Číslo: 32/1999

Právní věta: Ani opakovaný postih pro běžné přestupky v době rozhodné pro zahlazení odsouzení nemusí sám o sobě vždy odůvodňovat závěr, že odsouzený nevedl v této době řádný život ve smyslu § 69 odst. 1 tr. zák. a že tedy zahlazení odsouzení zatím nepřichází v úvahu, zejména pokud tyto přestupky svou povahou nesouvisejí s odsouzením.

Soud: Krajský soud v Ostravě

Datum rozhodnutí: 28.01.1998

Spisová značka: 5 To 30/98

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Zahlazení odsouzení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 69 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Ostravě zrušil k stížnosti odsouzeného usnesení Okresního soudu v Karviné ze dne 11. 12. 1997 sp. zn. 2 Nt 2148/96 a znovu rozhodl tak, že odsouzenému zahladil odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 22. 2. 1994 sp. zn. 9 T 84/92.

Z odůvodnění:

Usnesením ze dne 11. 12. 1997 sp. zn. 2 Nt 2148/96 zamítl Okresní soud v Karviné podle § 364 tr. ř. z důvodu § 69 odst. 1 písm. c) tr. zák. žádost odsouzeného P. B. o zahlazení odsouzení.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě stížnost odsouzený P. B. V této své stížnosti uvedl, že chce začít podnikat a k tomu potřebuje živnostenský list.

Na základě stížnosti přezkoumal krajský soud podle § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že stížnost odsouzeného P. B. je důvodná.

Okresní soud v Karviné v odůvodnění napadeného usnesení dospěl k závěru, že odsouzený P. B. nesplnil podmínku řádného života po dobu tří let od výkonu peněžitého trestu uloženého za majetkovou trestnou činnost, který vykonal dne 4. 7. 1994. Vycházel přitom ze skutečnosti, že

odsouzený byl v roce 1996 uznán vinným přestupkem podle § 47 odst. 1 písm. c) zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil tím, že v podnapilosti vcházel do vozovky. Za tento přestupek mu bylo uloženo napomenutí. Dále zjistil, že v roce 1997 byl odsouzený uznán vinným přestupkem podle § 46 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, když parkoval mimo vymezené parkoviště, a byla mu uložena bloková pokuta ve výši 200 Kč, kterou zaplatil.

Krajský soud však dospěl k závěru, že okresní soud uvedená potrestání za přestupky přecenil. Je sice pravda, že odsouzený se v době tří let od výkonu peněžitého trestu dopustil dvou přestupků, avšak přestupků, jejichž charakter nijak nesouvisí s trestnou činností, pro kterou byl odsouzen. Dále je nutno přihlídnout k povaze přestupků a sankcím, které odsouzenému byly uloženy. V prvním případě to bylo napomenutí, tedy nejnižší možná sankce, ve druhém případě pokuta jen ve výši 200 Kč, přičemž se v tomto případě jedná o přestupek zcela běžný. Přihlédl-li krajský soud na druhé straně k pracovnímu posudku, ze kterého vyplývá, že odsouzený má dobrou pracovní morálku, a ke zprávě policie, ze které plyne, že v trvalém bydlišti a okolí má dobrou pověst, chová se slušně, nejsou na něho žádné stížnosti, dospěl krajský soud k závěru, že za těchto okolností ani potrestání za uvedené přestupky nevyklučuje závěr, že odsouzený vedl v době po výkonu peněžitého trestu řádný život.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem krajský soud napadené usnesení podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil a nově rozhodl tak, že odsouzenému P. B. odsouzení rozsudkem Okresního soudu v Karviné vedeným pod sp. zn. 9 T 84/92 zahladil, neboť odsouzený splnil všechny podmínky stanovené v § 69 odst. 1 písm. c) tr. zák.